

ROŽEŇ

Zpravodaj farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

3 / 2020

Milí Řečkovičtí farníci, bratři a sestry!

Končíme školní rok, který byl poněkud zvláštní koronavirovou krizí. Byly nabourány různé stereotypy a byli jsme přinuceni o mnoha věcech přemýšlet trochu jinak. Doufám, že nám to bude k dobru a že si z této doby vezmeme jen ty dobré podněty.

V rámci tohoto úvodníku, protože je na konci „školního roku“, bych chtěl poděkovat všem, kteří se podílejí na chodu naší farnosti. Během dětských mší svatých jsme se totiž letos věnovali programu „Jsme jeden tým“. Tam jsme si spolu s dětmi mohli uvědomovat, kolik lidí přispívá svou dobrovolnou činností k tomu, aby farnost mohla žít svým farním životem. Asi nedokáži vyjmenovat všechny jmenovitě, protože je to opravdu mnoho lidí. Ale chtěl bych všem moc poděkovat. Ať už jste to vy, kdo se staráte o kostel, kdo připravujete liturgii, nástěnky, hudbu, uklízíte, věnujete se farní charitě, píšete a tvoříte Rožeň, učíte náboženství, děláte účetnictví, účastníte se farních rad, píšete matriky, vedete mnohá společenství a mnoho dalšího... Chci poděkovat také všem, kteří přicházeli pomoci s přestavbou garáže na kuchyň, abychom mohli lépe využívat farní hernu. Za všechno přijměte můj srdečný dík. Jsem rád, že společně můžeme tento jeden farní tým tvořit.

Váš otec Jan

Život ve farnosti

- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla**
mše sv. v 18 hodin
- 5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje**
mše sv. v 7:15 a v 9 hodin
- 9. 8. Poutní slavnost sv. Vavřince**
mše sv. v 8.00 v kostele a
v 10.00 v hodovém areálu
- 10. 8. Pouť jáhnů brněnské diecéze**
mše sv. v 18 hodin,
po mši agapé na faře
- 23. 8. Bartolomějské hody Ivanovice**
mše sv. v 7.15 v kostele a
hodová mše v 10.00 v Ivanovicích
- 6. 9. Hody v Jehnicích**
mše sv. v 7.15 a 8.30 v kostele a
v 10.00 hodová mše v Jehnicích
- 20. 9. Hody v Medláncích**
mše sv. v 7.15 a 8.30 v kostele a
v 10.00 hodová mše v Medláncích
- 28. 9. Slavnost sv. Václava**
mše sv. v 10 hodin na Ořešíně a
v 18 hodin v kostele

* * * * *

Mše svaté za nemocné

3. července, 7. srpna a 4. září

Mše svaté za zemřelé

25. července, 29. srpna a 26. září

Mše svaté na úmysly dárců

15. července, 22. srpna, 23. září

MŠE SV. O PRÁZDNINÁCH

- Neděle** - v 7.15 a v 9.00
(kromě 9. a 23. 8.)
- Všední dny** - středa až sobota jako obvykle, v pondělí mše nebudou

V některých týdnech může být pořad bohoslužeb pozměněn, sledujte proto vývěsky, ohlášky a internet.

V naší farnosti probíhá...

Mše pro děti během prázdnin nebudou.

Snídaně na faře

- 10. 9. po mši svaté.

Společenství seniorů

- 17. 9. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- 25. 7., 15. 8., 21. 9., vždy ve 20 hodin.

Večery chval

- 1. 8., 5. 9., vždy ve 20 hodin.

Adorace za novou evangelizaci

- vždy v neděli od 18:30 v kostele.

Modlitba za mír ve světě

- každého 13. v měsíci, od 17:30 v kostele.

Farní akce

Loučení s létem – 6. 9. odpoledne bude táborák pro děti, rodiče a všechny farníky na farní zahradě.

Pouť na Vranov

Tradiční farní pouť k Panně Marii Vranovské bude v sobotu 3. 10.

Diecézní akce

Diecézní pouť rodin se letos neuskuteční.

www.crsp.cz

Pěší pouť na Velehrad

XX. ročník pěší poutě na Velehrad bude letos od 17. do 22. 8. Přihlášky a informace jsou např. na www.poutnik-jan.cz.

800 let od narození sv. Zdislavy

30. 5. se na Ořešíně konala mše svatá k počtě svatě Zdislavy. Její svátek připadl na sobotu před Božím hodem svatodušním, což bylo na jednu stranu velmi milé a vzácné, ovšem na stranu druhou to způsobilo "liturgickou kolizi." Mši svatou sloužil otec Jan a bylo vidět, že rodáci z Křižanova spolu drží a že ho má naše svatá opravdu moc ráda. Prožili jsme krásnou slavnost, již se zúčastnilo i deset členů dominikánských terciářů a dva dominikánští kněží (jak jistě víte, svatá Zdislava byla sympatizantkou a podporovatelkou tohoto řádu, setkala se i se svatým Jackem). Na závěr mše svaté zazněl chvalozpěv ke svatě Zdislavě, k němuž složil hudbu Aleš Tomášek právě k příležitosti této mše svaté.

Letos si připomínáme 800 let od narození svatě Zdislavy. Touto cestou bych ráda povzbudila všechny ctitele této patronky rodin, aby se vypravili na pouť na Ořešín, kde jsou v kapli uloženy její ostatky. Dveře kapličky jsou prosklené, takže se nabízí možnost kdykoliv svatou Zdislavu ucítit a vyprošovat si u ní přímmluvu v nebeském Jeruzalémě. Kdo by se rád pomodlil uvnitř kaple, neváhejte zavolat (Jan Leviček, tel.: 602 513 596), rádi Vám kapli otevřeme.

Jana Levičková

Kam kráčíme...

Libu jsem poznala před rokem na Alfě u nás ve farnosti. Pozvala jsem ji do našeho společenství - buňky (FEB), kde se modlíme, sdílíme se a jdeme společně k Pánu. Liba začala chodit po dlouhé době do kostela a do naší farnosti. Mně se její příběh natolik líbil, že jsem ji požádala o napsání článku do farního časopisu.

Míla B.

Na přání vedoucí jedné z Farních evangelizačních buněk naší farnosti, společenství, do kterého také patřím, zveřejňuji tento malý příběh. Není to příběh o mé osobě, ale o darech Ducha svatého a také o cestách, po kterých se můžeme vydat. Součástí příběhu je při modlitbách i celé společenství FEB.

V létě loňského roku, na počátku mé cesty spojené s řečkovickou farností a s poznáváním Bible, jsem se dostala k výkladu Evangelia podle Matouše „O hřivnách“. Už nevím, při jaké příležitosti, pravděpodobně při homilii. Zůstal ale v mé mysli. Jaké hřivny jsem vlastně dostala já, jak je využila a co mohu ještě nabídnout? Po skončení svého profesního života jsem se starala o bezmocnou maminku. Právě tyto zkušenosti a k tomu dostatek lásky bych mohla předat dál a ještě chvíli pomáhat jiným starým lidem. Protože se mi nepodařilo najít v okolí společnost, která by měla o služby dobrovolníka zájem (pro pečovatelskou službu se přijímají pouze profesionální osoby) poslala jsem žádost na Diecézní charitu Brno. Asi po měsíci mi nabídli, že mohu v jednom domě Chráněného bydlení Sv. Michaela občas pomáhat mladé ženě s postižením. S osobami s postižením jsem žádné zkušenosti neměla, ale i s počátečními pochybami jsem nabídku přijala. Tak začala jedna z mých nových životních rolí. Později jsem se dozvěděla, jak se Bůh postaral o tuto ženu. V době, kdy se dostala do tíživé životní situace, přišla moje nabídka. Sblížily jsme se a jednou týdně se stává součástí mého života (někdy i mé rodiny) nejen ona, ale všechny osoby v tomto malém společenství. I když zde vládou určitá pravidla, je mi umožněno předávat jim kousek

své neprofesionální „mateřské výchovy“. Je úžasné, jak umí lásku přijímat, ale také i dávat. Bydlí na přechodnou dobu v Řečkovicích, navštěvují mše svaté v kostele sv. Vavřince a bude mi ctí, když se o nich dozví celé řečkovické farní společenství. Jeden mladý muž z chráněného bydlení také občas slouží jako ministrant v našem farním kostele. Mladá žena, o které píšu, se bude připravovat ke křtu a mám radost, že ji mohu doprovázet.

L. F.

„Bůh nás navštěvuje často, ale většinou nejsme doma“

Modlitba Examen se vysvětluje a doporučuje všem mužům procházejícím programem duchovního cvičení v modlitbě, askezi a bratrství Exodus 90. Při procházení Exodem 90 jsme se ji mnozí učili poprvé, jiní tuto modlitbu opravšovali z pozapomenutí, ale všichni jsme se s ní snažili nějak utkat. Polský jezuita Jozef Augustyn takové chvíli říká čtvrtodinka upřímnosti. V tradici křesťanského života má svoje pevné místo.

I dnešní památka Neposkrvněného srdce Panny Marie k tomuto tématu nepřimo vede. S touto památkou je spojena kaple na „horách naší farnosti,“ na Ořešíně. Památka Neposkrvněného srdce Panny Marie, slavená vždy den po slavnosti Nejsvětějšího srdce Ježíšova, přináší jako evangelium Lukášovu zprávu o ztrátě dvanáctiletého Ježíše a jeho nalezení. Ztráta a nalezení jsou lidské situace, které jsme asi každý z nás poznali... Ztráta dítěte je jednou z nejbolestnějších, a měli jí projít Maria a Josef... Bolest z této ztráty střídá nalezení a nové poznání, že je Ježíš Božím Synem, že musí být u věcí svého Otce... a tedy, že ztráta vede k velkému zisku. Jde o zisk celého lidstva, které jím je vykoupeno a pozvednuto na důstojnost Božích dětí.

Srdce Panny Marie je srdcem Neposkrvněným, ale Písmo (evangelium podle Lukáše), to nepodává jako nějaké privilegium Marie pro snadnější život, ale jako příležitost k uchovávaní událostí a rozvažování o nich. Srdce jako místo reflexe. Cestou k čistému srdci je rozva-

žování nad událostmi, které se v životě dějí a poslouchat takto vyslovovanou Boží řeč.

Maria je vzorem otevřeného, citlivého a bdělého srdce, které dokáže Boží ruku vidět i za bolestnými událostmi jako je ztráta. Marii bolestné pocity neodrazují od hledání Božího světla a čtení událostí každodenního života ve světle Božích příslibů.

My křesťané tento postoj můžeme v každodenním životě napodobovat tak, že se rovněž snažíme uchovávat v srdci události svých dnů, aby jen tak nezapadly do zapomenutí povrchnosti. Sokrates už dávno prohlásil: „Nezpytovaný život není hoden žití.“

V dějinách křesťanské spirituality existovala forma reflexe nad událostmi a rozlišování, v jakém duchu se naše události dějí. Pouštní mnišství to praktikovalo formou *exagoreusis*, tedy vyjevování myšlenek duchovnímu otci či matce k jejich rozlišení a k uzdravení jejich někdy toxického vlivu.

Sv. Ignác rozvinul tuto cestu do tzv. Modlitby Examen, tedy reflexe nad životem, ve které člověk nejprve zdává Bohu díky (*Gratias age*) za obdržené dary, za Boží náklonnost, např. za spánek, za vůni kávy, úsměv dítěte... a především za dar vlastního stvoření. Následuje žádost o Boží světlo (*Pete Lumen*), o otevření očí pro tuto rozvažovací modlitbu. Pak přistupuje postupné zkoumání dne (*Examina*) hledající nejprve okamžiky, ve kterých proudí život, potěšující události, drobné okamžiky radosti, které byly třeba i do večera zapomenuty a v zapomnění by zůstaly... Ani negativní události nezůstávají bez povšimnutí (událost kolem ztráty a nalezení Ježíše v chrámě je jednou z nich). I v nich Bůh člověku sděluje důležité poznání. Sem patří také naše selhání, kdy jsem na Boží pobídku dobře neodpověděl, proměškal příležitost apod...

Následuje lítost nad vlastními selháními (*Dole*), kdy si uvědomujeme, že máme Ježíše na své straně. Pokud jsem udělal něco špatně, řeknu to Ježíšovi a žádám, aby mi pomohl příště, až budu zase v podobné situaci. Vzpomínám na dobré věci a dary od Pána a jeho pomoc při překonávání pokušení. Patří sem i dík Bohu za jeho jemnou práci v duši, že nás postupně proměňuje v obraz Krista...

V posledním kroku modlitby Examen (*Propone*) se obracíme do budoucnosti a vyhlížíme s touhou zítřek. Rozhodujeme se a vzbuzujeme chuť k dalšímu následování příkladu Krista.

V těchto nebo podobných krocích můžeme tedy prakticky rozvíjet to, co žije Maria uchovávací slova i události v srdci a rozvažující. Můžeme takto růst v citlivosti vůči Boží návštěvě v každodenním životě.

S použitím článku: *Fr Paul: Examen de la conciencia: buscando la presencia de Dios*, a návodu na kapucini.cz napsal

Jindřich Kotvrda

Dopis seminaristy o svátosti smíření

Milí čtenáři, loni jsem vyučoval seminaristy 5. ročníku v Olomouci, jak udělovat svátost smíření. Jedním z jejich úkolů bylo napsat dopis farníkům o tom, jak s očekáváním vnímají svoji budoucí službu zpovědníka. Jeden z těchto dopisů níže uvádím.

Jindřich Kotvrda

Drazí bratři a sestry,

Možná si někdy kladete otázku, jak kněz vnímá svoji službu zpovědníka, co to pro něj znamená být prostředníkem Božího milosrdenství, doprovázet lidi k Bohu. V tomto dopise bych se chtěl podělit o pár mých pohledů na tuto službu.

Velmi důležité, a mnozí to zmiňují, je, abych na prvním místě to byl já, kdo přistupuje ke svátosti smíření. Pokud chce člověk něco dávat, musí to také přijímat. Takže pokud mám rozdávat Boží odpuštění druhým, musím ho sám přijímat. Někdy si říkám: „co mi zase kněz na to řekne?“ Nebo „jak se na mě bude dívat, když mu vyznám to a to.“ Přiznám se, že někdy je pro mě těžké najít odvahu a jít zase na sebe žalovat. Ale přesto mám svátost smíření moc rád. Beru to jako osobní setkání s Bohem, je tam On a já, kněz je tam pouze jako „zástupce“, o toho tam v té chvíli až tak moc nejde. Je to setkání s Bohem, který mě miluje i přes mé

pády a nedokonalosti. Chce mně odpustit, stačí za ním přijít.

Co se týče mojí služby zpovědníka, to znamená, když sedím jako „zástupce“ Boha, chtěl bych k tomu přistupovat podobně, jako já vnímám kněze při mojí zpovědi. To znamená, že je to na prvním místě setkání s Bohem, osobní setkání s Bohem. A i když, jak jsem již psal, setkání mezi kajčnickem a Bohem, tak bych chtěl být také zúčastněný toho setkání. Já jako kněz budu zastupovat Boha, ale to neznamená, že Bůh do zpovědnice nevchází v kajčnickovi. Ježíš řekl: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ V tomto smyslu může být moje služba pro kajčnicka také službou pro Boha. Takže za prvé bych se chtěl setkat s Bohem při službě zpovědníka.

Dále bych chtěl lidem pomoci. Pomocť z lidského hlediska radou, tak jak budu umět a vědět. To ale není to nejdůležitější. Největší pomoc pro člověka přichází od Boha. On odpouští, On miluje, On je milosrdný. Já Ho pouze zastupuji, takže bych mu chtěl co nejméně zavazet. Jak to máme rádi v církvi všechno odůvodňovat Biblií... Chtěl bych se řídit radou svatého Pavla: „On musí růst, já se však menšit.“

Aby mohlo dojít k setkání ve zpovědnici, musí tam být Boží služebník. Proto taková třetí záhada pro mě je sedět ve zpovědnici, být tam pro lidi. Sám z osobní zkušenosti vím, že místo aby zašel za knězem, když není ve zpovědnici, a požádal ho o zpověď, tak to raději odložím. Proto je důležité tam sedět. I když tam nikdo třeba nechodí a zdá se mi, že tam sedím zbytečně, nemůžu vědět, kdy někdo třeba najde odvahu jít po dlouhé době ke zpovědi. A taky si myslím, že rozsvícená zpovědnice funguje taky jako takový maják milosrdenství: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ Bůh tím skrze mne zve lidi k sobě. „Pojď, čekám na Tebe.“ Také to může být připomínka pro lidi: „Jsem hříšník, měl bych tam zase zajít a obnovit svůj vztah s Bohem.“

Nechat se vést Duchem svatým. Důležitá je také modlitba zpovědníka, jednak za sebe, svoji

službu, jednak za příchod, aby se otevřeli Božímu milosrdenství naplno a mohli být uzdraveni.

Jsou ještě další věci, které mně vyvstávají ve spojitosti se službou zpovědníka, ale myslím si, nebo vnímám, že tyto jsou pro mě nejdůležitější. Prosím, modlete se za mne, abych tuto službu konal pro Boha a pro vás, pro lidi.

Váš budoucí zpovědník Filip

Renča pro EkvádoR

Milí farníci, srdečně vás všechny zdravím! Chtěla bych vám moc poděkovat za všechny vaše modlitby i podporu, moc si toho všeho vážím! Bez toho by to vůbec nešlo.

Možná už se váš život vrátil do starých kolejí, nebo se o to možná alespoň snaží. To já rozhodně říct nemohu, protože u nás zatím k žádnému uvolňování nedochází. Stále jsme tedy bez studentů a do konce školního roku se ani nevrátí. Doufali jsme, že by se k nám vrátili v červnu, ale k tomu nakonec nedošlo. Proto jsme pro studenty vytvářeli práci domů, pro kterou si přišel zástupce komunity. (Protože naši studenti nemají internet, o nějaké práci online nemohla být ani řeč.) Na vypracování dostali studenti měsíc, během kterého někteří přišli prosit o dovysvětlení. Nás pak v krátkém čase čekalo opravování a dořešení všeho možného týkajícího se konce roku.

Během této doby jsem dostala úžasný dar: s jedním knězem a jedním místním klukem jsme navštěvovali komunity. Vyrázili jsme na deset dní, během kterých jsem mohla víc zakusit, jak místní žijí a v čem spočívá služba misionářů. Byl to vskutku požehnaný čas a já jsem za to moc vděčná.

Možná by mi někdo mohl vmést do očí, že je to teď tady ztracený čas. Odjela jsem přes půl světa, abych byla dobrovolnicí, a kvůli nějaké nemoci jsem velmi dlouhou dobu bez té hlavní činnosti, pro kterou tu jsem. Já ale vím jistě, že i toto má smysl. I toto bylo v Božím plánu. Je to něco jiného, ale i tento čas je velmi přínosný a požehnaný. Pro mě i pro druhé.

A tak vám moc přeji, aby se vám vždy dařilo objevovat pravou hodnotu všeho, čím procházíte. Občas je to těžké, ale pokud ji objevíme a

dokážeme si jí vážit, povyroste zase o kousek blíž k Bohu. Boží cesty jsou občas trochu klikaté a někdy se mohou zdát zašmodrchané, ale ty správné. A není nic krásnějšího než vědomí, že jdu po té správné cestě a vím, kam jdu.

Krásné prázdniny a co nejméně zašmodrchaných cest vám z Ekvádoru přeje

Renča Schmidtová

Neratovské pivo

Před několika lety vybudovali v Neratově pivovar jako zdroj financí pro aktivity Sdružení Neratov (www.neratov.cz), jehož cílem je obnova poutního místa a návrat života do kdysi vysídlené vsi. To vše společně s postiženými lidmi, kteří v Neratově žijí a pracují.

Během koronavirové krize, kdy pivovar ze dne na den přišel o všechny odběratele z řad restaurací a obchodů, jsem se s mnohými z vás rozhodl neratovským pomoci tak, že od nich pivo budeme odebírat. Prostě že spojíme příjemné s užitečným...

Chci vám, kteří jste se do této akce zapojili, vyřídit od neratovských pivovarníků velké poděkování za to, že jsme je v tak nelehké a nejisté době podrželi a že i díky nám tak žádné pivo nepřišlo nazmar, což je noční můra každého, kdo tam o pivo s láskou pečuje.

Akce probíhá i nadále, takže pokud byste někdo tímto způsobem chtěl činnost Sdružení Neratov podpořit, dejte mi vědět na prejman@seznam.cz.

Pavel Rejman

Cyklopout' děti

V sobotu 20. června v 11:00 vyrazila skupinka cyklistů složená ze čtyř mladých mužů, jedné mladé dámy a tříčlenného dospěláckého doprovodu na první ročník farní dětské cyklopouti. Požehnání o. Jana, abychom byli pod ochranou Boží a Panny Marie a abychom nezmkli, se vyplnilo přesně z jedné poloviny.

Když jsme vyjžděli, doprovázely nás nechápané pohledy kolemjdoucích, protože už v této chvíli nebylo počasí zrovna optimální. Ale řekli jsme si, že když už jsme se sešli, tak vyrazíme.

Nejsme Chuck Norris, který nepotřebuje dešťník, protože dešťové kapky se ho bojí a vyhýbají se mu, takže jsme se s narůstající intenzitou deště rozhodli trasu zkrátit. Nedošli jsme tedy k plánovanému cíli, ale i tak jsme se dobře pobavili a hlavně překonali sami sebe, což považují za jeden z cílů pouti.

V průběhu cesty jsme si říkali, že děti si z tohoto výletu odnesou dvě věci: zážitek a nachlazení. Tak doufáme, že to nakonec byla jen ta první věc a že z cyklopouti uděláme tradici a příští rok se sejdem za příznivějšího počasí a v hojnějším počtu.

Pavel Rejman

Ruce, nohy, srdce

„...a rozjíměj o Marii.“ končil kněz svátost smíření. Té neděle se totiž četlo o legendárních rozhádaných sestřích M+M. Už dávno jsem zjistila, že poslouchat zpovědníka se vyplatí, takže hurá na věc. Takže budu často u Ježíšových nohou, blízko, zticha (!), připravená naslouchat. Už bylo dost zvládání života jen vlastními silami, těch zbytečných hádek doma, té potřeby mít pravdu a snahy předělávat druhé k obrazu svému, a ještě si k tomu pomáhat Pánem Bohem: „Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ (Lk 10,40). A pro nás ženy – už bylo dost toho strachu, že nejsme dost milované: „Pane, nezáleží ti na tom, ...“ Přeloženo do češtiny: „Pane, nezáleží Ti na mně?“

Kolik v té evangelní historce bylo hloubky k rozjímání, kolik námětů na střelné modlitby. A jako první pomoc – Marie si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. A ... vybrala si dobře.

Takže jsem se učila „sedat u Ježíšových nohou“ cestou do práce, při úklidu kuchyně, na vycházkách do přírody i těsně před usnutím. Večer na to krásně navazovala antifona z kompletáře: Bože, v tebe důvěřuji, do tvých rukou svěřuji svůj život.

A kde v tom všem je moje srdce? V knize Františkáni z Bronxu jsem našla a přivlastnila si krásnou modlitbu: Stačí říct: Pane, vezmi si moje srdce a už mi ho nikdy nevracej.

Pane, chci se v duchu na chvíli posadit u Tvých nohou, nikam neodcházet a naslouchat. A ať už mě dnes čeká cokoliv, do Tvých rukou svěřuji svůj život. (Jak je to osvobozující, vědět, že jsem v rukou toho, který mě tak miluje.) A Pane, dávám Ti svoje srdce, u Tebe je mu nejlépe, v blízkosti Tvého srdce. Dovol, aby se moje srdce od Tvého něco přiučilo. Amen.

-mš-

Z farní knihovny

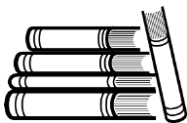
Příběhy rabi Nachmana

Někdo si řekne: „Zase ti chasidů“. A má pravdu. Tuhle knihu příběhů, které vyprávěl rabi Nachman svým žákům, můžeme číst jako prosté pohádky, anebo s pomocí komentářů vstoupit do světa chasidů, nechat se vést a čekat, až kam budeme zavedeni. Mě zavedly k této zkratce, k tomuto příběhu:

Byla zahrada, a v ní stály dva stromy. Strom života, který představoval život s Bohem a Strom poznání dobrého a zlého, který znamená život v našem světě, světě, kde si můžeme vybírat mezi dobrem a zlem. Utržením jablka jsme byli vyhnáni z Ráje jednoznačnosti a uvrženi do světa svobodné vůle, do světa volby mezi pravdou a lží. Zároveň s tímto vyhnáním byl ale dán smysl a cíl našemu životu, skrze svobodnou vůli se navracet zpátky ke Stromu života. Tak je i každý náš pád, každý náš hřích příležitostí k novému pozvednutí. A to by mělo být pramenem naší nekonečné radosti. Někdo se však zeptá: „A jak v tomto světě poznám, kde je pravda?“ Strom života má tři kořeny: víru, bohobojnost, pokoru a kmenem je pravda.

Pramen nekonečné radosti se plně kryje s knihou Richarda Rohra Pád vzhůru. Když jsem ji v Cestě kupoval do naší knihovny, tak paní vedoucí řekla: „Ta je nejlepší z toho, co tam máme“, a mávla rukou tam někam doprava.

Honza Votava

Křehká každodennost

„Tak už tu knížku konečně mám! A zezadu na mě mává Honza!“ píšu nadšenou SMS kamarádce, která mě navnadila k četbě Křehké každodennosti. Kamarádka marně přemýšlí, který Jan je u nás na návštěvě a proč na mě mává a jakou to má souvislost s knížkou. Já jsem ale myslela na zadní obálku knihy a na ní fotku s jejím synem Honzou. Řeč je někdy pramenem nedorozumění, vysvětlovala už liška Malému Princovi.

Honzík je jedním z hrdinů této knížky. V dalších rolích vystupují Hanka, Ondra, Vojta, Adam, Jakub, Petra, Martin, Jiřík, další Honzík, ještě jeden Honzík a Radovan. Oni jsou hlavními hrdiny životních příběhů této knihy s podtitulem „Příběhy jedinečnosti mezi námi – osudy lidí s mentálním postižením“. O jejich osudech vyprávějí ty, které je znají a milují nejvíc na světě, jejich maminky. S láskou i úctou mluví o svých neobyčejných dětech, s radostí zmiňují jejich konkrétní obdarování, a jen opatrně a s ostychem příznávají, jak je zraňují necitlivé reakce okolí.

...v podstatě žijeme v izolaci... zažíváme zírání, odsuzování, posměšky, občas dostáváme i nějaké ty „dobré rady“. Například pán, který bydlel pod námi, mi ve tři v noci telefonoval, ať s dcerou něco udělám a je klid.

Tihle rodiče dokážou milovat skutečně láskou až do krajnosti a zcela bez podmínek. A přesto (nebo snad právě proto?) prožívají v životě i hlubokou radost.

I když je péče o kluky (Honzík a Radovan jsou mentálně handicapovaná dvojčata) náročná, tak je i plná radosti. Od začátku jsme každý

pohyb, každé doplazení pro něco, nadšeně oslavovali. Když se poprvé sám najedl nebo napil z hrnečku...tak to bylo něco prostě nádherného. My jsme zkrátka oslavovali pořád.

Jsmo šťastní, když můžeme být spolu, vše zvládáme jako kompletní rodina. I postižené děti mají právo na kvalitní šťastný život. Dejme jim prosím šanci.

Tohle není láska, o které by se zpívaly písničky nebo točily seriály. Tyhle příběhy lásky jsou psané každou minutou dne, kdy se tito rodiče trpělivě a obětavě starají o svoje děti. Často až k hranicím úplného tělesného i duševního vyčerpání, a někdo dokonce i daleko přes čáru. A přitom takhle prostě za všechny to shrnuje paní Iva: „Rodičům mentálně postižených dětí bych moc ráda vzkázala jedno: Péče a láska, kterou jim dáváte, stojí za to. Celým svým srdcem vás upřímně milují...“

Čtrnáctiletý Vojta to navzdory svému handicapu dokázal popsat celkem přesně: „Mami, kdo je to anděl?“ Odpovídám, že anděla má každý člověk, chrání ho a pomáhá mu. „Mami, ty seš teda můj anděl!“

Důležitou součástí knihy jsou fotografie pana profesora Jindřicha Štreita, a odtrhnout jsem se nemohla už od té první na obálce knihy. Postava, která z tmavé místnosti hledí ke světlu ve vysokém okně. Fotografie, která říká všechno, aniž by bylo potřeba použít jediné slovo.

Jindřich Štreit přispěl do knihy také krátkým úvodem, ve kterém se krásně shoduje s Vojtou: „... Cítím obrovskou úctu vůči jejich rodičům. ...lidé, kteří toto prožívají, jsou andělé mezi námi. Andělé na zemi. To, co oni zažívají, by vydržel jen málokdo. ... S mentálně postiženými lidmi pracuji více let. ... Jsou to krásní bezelstní lidé, od kterých se můžeme mnohému naučit.“

Čtu jednotlivé příběhy, dívám se do tváří hrdinů Křehké každodennosti, jak je svým objektivem vidí Jindřich Štreit, a napadá mě parafráze začátku evangelia svatého Jana: Slovo se stalo tělem a přišťehovalo se do sousedství.

A zezadu na mě mává Honza.

-mš-

Gustovo okýnko

Doba pandémie mne přivedla k zamyšlení nad tím, z čeho vzniklo slovo "koronavirus". Došel jsem k názoru, že jde o zkratku sousloví "koroze naší víry". A skutečně je tomu tak, protože po sedmi týdnech v kostele se vůbec neprojevalo, to co bychom od věřících očekávali... Ti, kteří do sbírky přispívají 5 Kč, opět dávají 5 Kč místo, aby dohnali, co zameškali a za karanténu nabídli dalších 35 Kč. Ti, co dávají 10 Kč, by měli přemýšlet o dalších 70 Kč, ti, co dávají 20, asi 140, ne? Nechci již ani zmiňovat ty, co by měli dát 700 Kč, protože se jim to v ruce při sbírkách zelená... A stále mi chybí akce těch,

co dávají 1000 a doma je musí doslova pálit 7000 korun. Aspoň vidíte, že být štedrým křesťanem je náročné! Doufám, že má slova padla na úrodnou půdu a že na nejbližší nedělní bohoslužbě po vydání Rožně budeme potřebovat na sbírku velký hrnec na vaření povidel... Vždyť i těch 7 týdnů, co jste nebyli v našem kostelíčku, jsme brali elektřinu (věčné světlo) a mazali panty u dveří... Přeji Vám požehnané dny a smysl pro humor.

A ještě jeden z naší farnosti:

Maminka se ptá malého chlapce, čím by chtěl být. Jeho odpověď ji uzemnila: „Buď milionářem, nebo farářem, protože ti nemusí nic dělat...“

A.D.

Informace z FER

Milí přátelé,

S přáním zachování zdraví a zejména zdravého rozumu se vám jako vždy hlásíme s krátkými informacemi z farní ekonomické rady.

Jak jste si možná všimli, proběhla kompletní oprava a doplnění kamerového systému v kostele. Stávající, často již vadné, kamery byly nahrazeny novými tak, aby bylo možno monitorovat v době uzavření všechny vstupy a téměř celý interiér našeho kostela.

Další věcí, kterou například řešíme, je to, že v roce 1997 došlo svévolně bez řádných dokumentů k zapsání části pozemku na zahradě fary do majetku města Brna. Tento stav se snažíme napravit změnou operátu na katastru nemovitostí, případně (pokud bychom neuspěli) směnou za pozemek obdobného tvaru a rozlohy, který byl zapsaný v téže době o několik desítek metrů směrem na západ mezi obytnými domy na Úprkově ulici a ulicí Prumperk do majetku farnosti. Úřední šiml je v této věci pomalý a nechce se mu, nicméně pro nás je důležité mít majetky farnosti v pořádku, takže nepolevíme.

Připravili jsme rovněž nově provozní řád farní klubovny, kterou chceme, po skončení současných omezení, nabídnout k pořádání i soukromých akcí, oslav či přednášek.

Souběžně proběhla první fáze realizace zázemí klubovny. Je tedy provedena rekonstrukce kanalizace od fary ke klubovně a nové napojení na budoucí kuchyňku a veškeré zemní práce spojené s odvlhčením zdí. Dále je proveden nový zvýšený strop a snížená podlaha v bývalé garáži. Otec Jan využil období, kdy nemohli chodit studenti do školy a s mládeží a dalšími dobrovolníky tyto práce provedl svépomocí za zlomek původně předpokládané částky. Nyní mohou navázat další práce v interiéru.

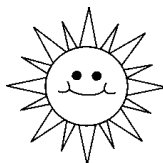
Obdrželi jsme také dotaz k částce v rozpočtu na projektovou přípravu rekonstrukce kůlny na zahradě fary. K tomu jen zopakují, že jsme celý loňský rok trávili diskusí a průzkumem mezi farníky, jak velký objekt v místě kůlny vybudovat. Ve výběrovém řízení na projektanta jsme vybrali nejlevnější nabídku ve výši 98 tis. Kč a nyní se rozbíhají projekční práce.

Přeji vám, ať si přes stále ještě trvající obtíže současného situace odpočinete a prožijete milostiplné letní prázdniny.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Koutek pro děti

Milé děti, milí čtenáři

konečně jsme se dočkali prázdnin. A tak všude kolem slyšíme pořád dokola tu samou otázku: Tak co plánuješ na prázdniny? A snad každý z nás nějaké plány má. Někdo se bude opalovat, někdo číst, někdo se chystá na dovolenou a jiný zase na tábor. Plánujeme výlety, párty, houbaření, možná i nějakou práci či brigádu. Všichni máme jistě nějaké plány, na které se těšíme.

Když jsme ale u toho těšení a plánování, neměli bychom úplně zapomenout, co se nám tu dělo před několika měsíci. V březnu, v dubnu, v květnu jsme taky měli spoustu plánů a najednou přišlo něco zcela nečekaného a my jsme museli plány rušit a měnit. Ale když si na to teď vzpomeneme, víme, že ne každá změna plánu byla úplně špatná. Přišla sice zlá nemoc. Zato jsme ale strávili víc času s rodinou, začali jsme si vážit kamarádů, některých profesí a dokonce vzduchu, který můžeme volně dýchat.

A tak si pamatujme, že o prázdninách se taky může stát, že ne všechno poběží podle našeho plánu. Možná nebudeme pořád zdraví, možná bude občas pršet, možná přijdou povinnosti, se kterými jsme nepočítali. To ale nevadí, třeba ten náš lidský plán nebyl zase až tak dobrý, třeba měl svoje chybičky.

Hlavní je, aby vše běželo podle Božího plánu pro nás. Ten nás jistě nezklame.

Takže vám přeji krásné a požehnané prázdniny, ty plánované i všechna zcela nečekaná a neplánovaná dobrodružství.

Terka

Pořad bohoslužeb do konce zří

29.6.	Po	sv. Petra a Pavla	18.00	na poděkování
1.7.	St		18.00	za zemřelého syna Zdeňka a živou a zemřelou rodinu Helánovu
2.7.	Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
3.7.	Pá		18.00	za nemocné
4.7.	So		7.00	za zemřelou sousedku
5.7.	Ne	slavnost sv. Cyrila a Metoděje	7.15	za farní společenství
			9.00	za zemřelou Zdeňku a Františka Vykouřilovy a jejich rodiče
8.7.	St		18.00	za zemřelého Františka Olivu
9.7.	Čt		7.00	za Antonína Petrůje a za jeho živou a zemřelou rodinu
10.7.	Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
11.7.	So		7.00	za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro děti a za živou a zemřelou rodinu
12.7.	Ne	15. v mezidobí	7.15	za zemřelého manžela Milana Jarolína a živou rodinu
			9.00	za farní společenství
15.7.	St		18.00	na úmysly dárců
16.7.	Čt		7.00	na úmysl dárcé
17.7.	Pá		18.00	za zemřelé rodiče a bratra a živou rodinu za zemřelou Martu Boháčkovou, Marii Božkovou, Věru Saidovou a Vienku Kubíkovou
18.7.	So		7.00	za zemřelé rodiče a živou rodinu
19.7.	Ne	16. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			9.00	za zemřelého Andrzeje a živou rodinu
22.7.	St		18.00	za dary Ducha Svatého a pomoc a ochranu Panny Marie
23.7.	Čt		7.00	za rodiny Kuchyňkovu, Novákovu a Hasíkovu
24.7.	Pá		18.00	za zemřelého manžela Jana
25.7.	So	sv. Jakub	7.00	za zemřelé
26.7.	Ne	17. v mezidobí	7.15	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
			9.00	za farní společenství
29.7.	St		18.00	na poděkování za 50 let života a zemřelé rodiče
30.7.	Čt		7.00	na poděkování, za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
31.7.	Pá		18.00	za zemřelé rodiče Sisrovy a živou rodinu na poděkování za dar života 18 let
1.8.	So		7.00	za ministranty naší farnosti
2.8.	Ne	18. v mezidobí	7.15	za Elišku a rodinu Kalusovu, za jejich zdraví a Boží vedení
			9.00	za farní společenství
5.8.	St		18.00	za rodinu Kupskou, Buchtovu, Suchánkovu a Kludákovu
6.8.	Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7.8.	Pá		18.00	za zemř. Jiřího Hamerníka a živou rodinu a zemřelé děti Hamerníkovy
8.8.	So		7.00	za nemocné
			7.00	za živou a zemřelou rodinu Manovu a Zejdovu
9.8.	Ne	19. v mezidobí hody Řečkovice	8.00	za varhaníky naší farnosti
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Řečkovic
10.8.	Po	sv. Vavřinec	18.00	za jáhny brněnské diecéze a jejich rodiny
16.8.	Ne	20. v mezidobí	8.00	na poděkování
			10.00	za farní společenství
21.8.	Pá		18.00	na poděkování za dar života na úmysl dárcé
22.8.	So	P. Maria Královna	7.00	na úmysly dárců
23.8.	Ne	21. v mezidobí hody Ivanovice	7.15	za farní společenství
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Ivanovic
26.8.	St		18.00	za vnuka, vnučku a živou a zemřelou rodinu
27.8.	Čt		7.00	na úmysl dárcé
28.8.	Pá		18.00	za zemřelého Miloše Potůčka za zemřelého Bohuslava Navrátila, jeho manželku Boženu a syna Bohuslava
29.8.	So	Um. sv. Jana Křtitele	7.00	za zemřelé

30.8.	Ne	22. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			9.00	za živou a zemělou rodinu Škvařilovu a Kubicovu
2.9.	St		18.00	na úmysl dárce
3.9.	Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4.9.	Pá		18.00	za nemocné
				za zemělé rodiče Jaškovy a Plockovy
5.9.	So		7.00	na poděkování s prosbou a Boží pozhennání a dary Ducha Svatého
6.9.	Ne	23. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			8.30	<i>v době uzávěrky nezadáno</i>
			10.00	za živé a zemělé obyvatele Jehnic
7.9.	Po		18.00	za Víktora, Ludovíta a Helenu
9.9.	St		18.00	za zemělou rodinu Vlčkovu a Planičkovu
10.9.	Čt		7.00	na poděkování rodičům
11.9.	Pá		18.00	na poděkování za dar života s prosbou o další Boží pomoc a ochranu
				na poděkování
12.9.	So		7.00	za živou a zemělou rodinu Sochovu a Šimíčkovu a duše v očistci
13.9.	Ne	24. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			8.30	za zemělého P. Jana Pavlu a celou živou rodinu
			10.00	za zemělou dceru a víru pro celou živou rodinu z obou stran
14.9.	Po	Povyšení sv. kříže	18.00	za zemělého Bohumíra Šimka
16.9.	St		18.00	na poděkování za dar života s prosbou za rodinu Tomáškovu a Přerovskou
17.9.	Čt		7.00	za seniory naší farnosti
18.9.	Pá		18.00	na úmysl dárce
				za katechetky naší farnosti
19.9.	So		7.00	za zemělého Pavla Buchty
20.9.	Ne	25. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			8.30	za zemělé rodiče a prarodiče, živou a zemělou rodinu z obou stran
		hody Medlánky	10.00	za živé a zemělé obyvatele Medlánky
21.9.	Po	sv. Matouš	18.00	za zemělé rodiče a živou rodinu
23.9.	St		18.00	na úmysly dárců
24.9.	Čt		7.00	na úmysl dárce
25.9.	Pá		18.00	za zemělého Jana Saňku k 10. výročí úmrtí
26.9.	So		7.00	za zemělé
27.9.	Ne	26. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			8.30	za dobrodince
			10.00	za živou a zemělou rodinu Šaumanovu a Kepákovu
28.9.	Po	sv. Václav	18.00	za akolyty naší farnosti
30.9.	St		18.00	<i>v době uzávěrky nezadáno</i>

Farníci nabízejí pronájem bytu 2+1 na Horáckém náměstí v Řečkovících, 5 minut pěšky od kostela. Od září/října 2020. M. Blahuš, tel. 777 252 487

Jsmo rodina s čtyřmi dětmi z této farnosti. Budeme muset opustit nájem a jako dlouhodobé řešení bydlení hledáme dům se zahrádkou. Můžeme splácet přímo nebo hledáme možnost nekomerční půjčky, abychom dosáhli na hypotéku. Vaskovi (tel. 608 821 830, 739 594 216)

Články do podzimního čísla pošlete prosím do 18. 9. 2020.